

Mál nr. 362/2018
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar A

Ágreiningur um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu vinnuveitanda vegna vinnuslyss

Gögn.

Málskot, móttakið 5.11.2018 ásamt fylgigögnum 1-10.
Bréf V, dags. 23. nóvember 2018.

Málsatvik.

Samkvæmt gögnum málsins var M að vinna við að setja upp sviðspall hinn 28. febrúar 2018, þegar pallurinn, eða hluti hans, féll á rist hans. Slysið átti sér stað meðan M var við störf hjá fyrirtækinu A. Samkvæmt læknisvottorði sem fylgdi málskoti fékk M opið sár á rist og greiningu um „fracture“ í ristarbeini og fann enn fyrir afleiðingum þess ríflega hálfu ári eftir slysið. Þá má ráða af gögnum málsins að slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu fyrir en með skriflegri tilkynningu sem barst hinn 3. apríl 2018.

Af hálfu M er því haldið fram að læsing sviðspallsins hafi gefið sig þegar hann var að færa pallinn til og það bendi til þess að lásinn hafi verið vanbúinn og hætta hafi skapast af því. Þá hafi M ekki fengið neina kennslu um verkið, og hafi aldrei séð þær leiðbeiningar sem V hefur lagt fram ljósmyndir af. Þá hafi M haft litla reynslu af uppsetningu sviðspalla en hafi borið sig að við starfið á þann hátt sem hann hafi lært af öðrum starfsmönnum. Þannig telur M að slysið megi rekja til þess að ekki hafi verið gætt nægilega að verkstjórn, leiðbeiningum, öryggi og aðbúnaði á vinnustaðnum. Á grundvelli þessa krefst M bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

V hafnar greiðsluskyldu m.a. á grundvelli þess að sjónarvottur hafi staðfest að M hafi borið sig rangt að við uppsetninguna. Þá hafi M fengið verklega kennslu í uppsetningu og meðhöndlun sviðspallanna og margoft sett þá upp sjálfur. Þá sé á pallaeiningunum sjálfum að finna skýrar og myndrænar leiðbeiningar.

Álit:

Gegn mótmælum V, og án frekari gagna sem styðja staðhæfingu M, verður ekki talið að læsing á sviðspalli hafi gefið sig. Þá hefur V lagt fram myndir af varúðarmerkingum sem sýna á afar skýran hátt að ekki megi ýta á eða draga sviðspall þegar einingin er hálfuppsett og að sögn V er þessar merkingar að finna á pallaeiningunum sjálfum. Þá er tilkynning til Sjúkratrygginga Íslands um slysið meðal gagna í málinu en þar hefur M sjálfur skrifað „Var að setja upp sviðspalla og annar helmingurinn var uppi þegar ég ætla að draga hann aðeins frá veggnum.“ Verður því miðað við að M hafi beitt röngum aðferðum við verkið og ekki séð að það hefði breytt einhverju þar um hefði atvikið verið tilkynnt tafarlaust til Vinnueftirlitsins, enda verður að telja að aðilum beri í raun saman um tildrög slyssins. Þá var samstarfsmaður M sjónarvottur að slysinu og í samtölum við V mun hann hafa staðfest að slysið hafi orðið með ofangreindum hætti. Jafnframt er miðað við að umræddar varúðarmerkingar sé að finna á pöllum sjálfum og að M hafi því mátt vera ljóst að umrædd aðferð var áhættusöm.

Slysið verður ekki rakið til ófullnægjandi verkstjórnar, búnaðar, eða annars þess sem telja má A bera ábyrgð á og hefur greiðsluskylda úr ábyrgðartryggingu A því ekki stofnast.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 20. desember 2018

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.